

Заложителниятъ записъ самъ дава право на залогъ върху вложенитѣ прѣдмети до размѣра на суммата, която е дадена въ заемъ, а записътъ за приемане на стоката само по себе дава на владѣлеца право на распореджане, ограничено съ залога, който тѣжи върху стоката.

Чл. 421. Ако заложителния записъ се прѣхвърля отдѣлно, първото жиро на гърба на записа трѣбва да съдържа слѣдующето:

- 1) името и жилището на заемодателя;
- 2) позаймената сумма, и
- 3) падежа на заема.

Тѣзи данни трѣбва да се означятъ и въ записа за стоката.

Освѣнъ това, първото прѣхвърляние на заложителния записъ, заедно съ изброенитѣ данни трѣбва да се впише въ влагалищната книга за прѣдприятието и това вписване трѣбва да се означа, както върху записа за стоката, така сѣщо и върху заложителния записъ.

Вписването може да изисква всѣки послѣдующъ владѣлецъ на заложителния записъ.

Чл. 422. Публичниятъ складъ е длъженъ да позволи, както на владѣлеца на расписка за стоката, така сѣщо и на владѣлеца на заложителния записъ, да прѣгледатъ, когато щѣтъ, вложенитѣ прѣдмети.

Чл. 423. Прѣдприятието на публиченъ складъ е длъжно да прѣдаде (повърне) помѣстенитѣ въ влагалището му прѣдмети само слѣдъ повръщанieto на расписката за стоката и на заложителниятъ записъ и слѣдъ като му се заплати и суммата, която тѣжи върху заложителния записъ съ допълнителнитѣ му разноски.